

Jofre Mateu. Exfutbolista i comentarista

“El futbol em va ensenyar a saber encaixar les crítiques”

Negociació al límit per aprovar el pressupost de Colau

L'oposició manté la incertesa fins al ple

PER FI EL MANTENIMENT DEL TEU ASCENSOR A MIDA

www.citylift.net

CITY

MANTENIMENT JA ERAHORA

EL PUNT AVUI+

Edició de Lleida

1,50€

DISSABTE • 20 de gener del 2018. Any XLIII. Núm. 14523 - AVUI / Any XL. Núm. 13393 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-12

Rajoy avisa Torrent

AMENAÇA • La Moncloa apuja el to i li recorda el tràngol judicial que afecta Forcadell amb la investidura a distància de fons

Puigdemont: “Entre ser president o presidiari, millor president”

CONVERSES • El president clou la tanda de trobades i dilluns farà públic qui proposa com a president de la Generalitat

EUROPA-MÓN

P28,29

El president Trump després del seu discurs d'ahir a Washington ■ REUTERS

Un any de sacsejada

Donald Trump compleix el seu primer aniversari a la Casa Blanca

Investigats pel tall de l'A-2 el 3-0

Un jutjat crida a declarar 51 membres dels CDR acusats de desordres públics

Punt de Vista

Keep calm

Puigdemont, la seva por

Salvador Cot

Tribuna

Defensar la dignitat

Hèctor López Bofill

Fira de l'Oli
ULLASTRELL

21 DE GENER DE 2018

Fira, Visites al molí d'oli, Trobada sketcher, Concurs de tast d'oli i molt més.

Tota la informació a ullastrell.cat

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Salvador Cot

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Puigdemont, la seva por

Un estat tan vertical com l'espanyol té dificultats per entendre moviments polítics molt ancorats en la base, com l'independentisme català. Per això han considerat sempre que el més important era escapar les elits polítiques catalanes, abans que concedir criteri, determinació i ciutadania als que es manifestaven i votaven, any rere any, contra els efectes de la sentència del Constitucional que va destruir l'Estatut i, de passada, la voluntat popular. Van creure, successivament, que liquidant la família Pujol, Artur Mas o –ara– Carles Puigdemont n'hi havia prou per retornar Catalunya al rang de comunitat autònoma de règim comú. I no.

No només això. Puigdemont significa una amenaça superior a la dels seus antecessors perquè és el president posterior a la internacionalització del conflicte català. És el responsable polític últim del ridícul dels serveis secrets espanyols abans de l'1 d'octubre i, indirectament, l'impulsor de la difu-

No entenen que els polítics del catalanisme obeeixin els seus votants abans que les ordres que arriben de Madrid

sió –catastròfica, en termes d'imatge– de la brutalitat policial que va deixar la *Marca España* al nivell de l'*Spain is different* del franquisme de toros, platja i sangria. Un cop més, Espanya s'ha enfrontat a la gent i per aquesta via ha tornat a ser el país de la Guàrdia Civil.

Per tot plegat, Espanya ha posat la diana, un cop més, en un sol home, amb l'esperança de convertir-lo en un home sol. I aquí ha tornat a demostrar la seva incomprensió profunda del conflicte català, basat en lideratges molt compartits. Puigdemont és la legitimitat i la resistència i s'ha guanyat la investidura per això. Però la seva hipotètica desaparició política –forçada des de Madrid i al marge de les urnes– no implicaria res més que un relleu en aquesta cursa històrica que algun dia desembarcarà en una solució democràtica per a la societat catalana. No entenen que els polítics del catalanisme obeeixin els seus votants abans que les ordres que arriben de Madrid. I per això, com diu Ernest Maragall, ens poden derrotar, però mai guanyar-nos.

Ombres d'hivern

Imma Merino

Formes de repressió i formes de resistència

Amb el present article acaba la tanda d'"ombres" que han ocupat aquest espai durant una setmana d'hivern: la idea era recollir-hi algunes reflexions suscitàdes pels esdeveniments polítics dels últims mesos a Catalunya i el cas és que, de manera inevitable, s'hi han barrejat amb les inspirades pels fets simultanis a la redacció dels articles. Els fets (o les declaracions) recents no fan més que aportar nous capítols a una mateixa història que té a veure amb formes de repressió, però també de resistència, política. O potser ho hauria de dir a la inversa per enaltir la resistència que ens fa sentir lliures i a la vegada lligats a una comunitat. És així que continua essent emocionant trobar amics i coneguts que expliquen quina va ser la seva experiència de l'1 d'octubre amb l'orgull d'haver-ne format part i l'alegria d'haver-hi fet amics. De fet, amb aquestes experiències compartides hem redescobert que la política dona dignitat i que, essencialment, és la participació conscient en la vida pública. Fins crec que les accions favorables a la independència, o si més no

“Les eleccions del 21 d'octubre, amb la seva anormalitat i les circumstàncies en què vivim, van ser un exemple de civisme

que afirmen el dret a l'autodeterminació com una expressió democràtica, també han fet que aquells que en són diversament contraris hagin recuperat la política: també han sentit l'alegria de manifestar-se i de trobar-s'hi; i han fet que, simplement, alguns ciutadans anessin a votar per primer cop o, en tot cas, en unes eleccions catalanes.

Hem de tenir present que les eleccions del 21 d'octubre, amb la seva anormalitat i les circumstàncies en què vivim, van ser un exemple de civisme. Tanmateix, com he apuntat, hi ha la repressió. Tant la que s'ha exercit i es continua manifestant amb empresonaments i processos judicials en marxa com aquella amb la qual s'amenaça constantment dibuixant les ombres pèrfides de la democràcia espanyola. No oblidem que María Dolores de Cospedal, ministra de Defensa, va declarar que, en el moment que es va declarar la República a la qual se li ha de donar vida, l'exèrcit estava preparat per actuar. Hi va afegir una pregunta ("De què serviria, sinó?") retòrica: Serveix per això i per res més. I tinguem present que Soraya Sáenz de Santamaría (SSS) ha amenaçat que, en el cas que s'investeixi Carles Puigdemont, el *gobierno español* prendrà les decisions que facin falta. Sí, ja ho entenem. Sempre ens diuen que, independentment del resultat de les eleccions, ells sempre manen. Davant d'això, tota la resistència de la qual si guem capaços

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Güell, 68. 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Jordi Grau (Girona), Pepa Masó i Joan Rueda (Informació general), Miquel Riera (Presència i Cultura), Xevi Sala (Europa-Món), Ramon Roca (L'Econòmic), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ferran Espada (Local).
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Torns (Documentació), Susanna Oliveira (Barçakids), Marcela Topor (Catalonia Today), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Antoni Dalmau, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines), Mercè Ribé (Camp i Ebre), Joan Poyano (Lleida), David Brugué (Catalunya Central), Ricard Palou (Maresme).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.
Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/pnzx96>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

I vostès s'ho creuen?

Sentia ahir les càbales que feien uns tertulians sobre la possible investidura de Carles Puigdemont com a president de la Generalitat. Com en tot en aquesta vida, hi havia gustos per a tothom. Que si hi ha un pla A, que si hi ha un pla B, un de C i no sé quants més. Jo, independentment de creure i defensar que ell ha de tornar a ser president (per allò del compromís electoral que aquest cop es tractava de restituir el govern), no en tinc ni idea, de si hi ha un pla B, un de C o no sé quantes derivades. En realitat, crec que a hores d'ara potser no ho saben ni ells mateixos, què faran. Però el que em resisteixo a pensar, i d'aquí venia que els cités la tertúlia matinal (hi poso matinal perquè ara, de tertúlies, en tenim de matinals, de migdia, de primera hora de la tarda, de mitja tarda, de vespre, de nit, de cap de setmana...), és que hagin de prendre cap decisió en funció del que

“Potser tindrà altres noms, però el 155 ha vingut per quedar-se, diguin el que diguin

alertava ahir una de les periodistes que vaig sentir. “Oh. Però és que si Puigdemont és president, Rajoy ja ha dit que no desactivaran el 155”, deia. I jo em pregunto: i vostès creuen que mai el desactivaran de veritat, el 155? Ha vingut per quedar-se. Se'n dirà 155, se'n dirà revisió de comptes, se'n dirà garantir la seguretat (ni que costi 87 milions), se'n dirà tutela judicial o se'n dirà de qualsevol altra manera,

però ara no pararan. Mirin i escoltin vostès les tertúlies de l'altre costat; mirin i escoltin vostès la barra amb què el ministre Zoido respon les preguntes de la compareixença; i mirin i escoltin vostès amb quin to se'ns adreçaven ahir aquells polítics de Madrid, que en comptes de posar solucions sobre la taula (que seria la seva obligació) es dediquen a passar-nos factura per allò que ells han considerat una deslleialtat i no pas una aspiració democràtica. Vull dir que sí, que és molt important que el govern de Madrid desactivi com diuen el 155. Molt. Però també és molt important que siguem conscients tots plegats que per recuperar les nostres institucions i la nostra autonomia (i quan parlo de recuperar l'autonomia en aquest cas no parlo de comunitat autònoma) a banda del 155 caldria que a Madrid desactivesin moltes altres coses que no desactivaran. Serà just al contrari.

De reüll

Maria Palau

Pobra

Immaculada

Aragó ha tingut històricament un greu problema amb el seu patrimoni artístic, ingent i de gran qualitat, objecte de desig de col·leccions públiques i privades de fora del seu territori. Catalunya inclosa, sí. Només amb les obres que atresora el MNAC es podria fer un museu d'art aragonès de primera. Aquest llegat es va originar en la seva major part durant el període d'esplendor d'una corona que avui a molts aragonesos, o com a mínim als seus representants polítics, els fa una angúnia tremenda que tingués Catalunya d'aliada, i

Aragó lluita pel seu art emigrat sense bon gust en la tria

corren a censurar-la dels llibres escolars. No hi ha res a dir que Aragó se senti còmode dins d'Espanya, tot i que faria bé de posar en una balança les consideracions i els menyspreus que ha rebut dels successius governs centrals. Sense anar més

lluny, que valori l'ajuda que els ha ofert Madrid per restituir una de les seves principals joies: el demacrat monestir de Sixena. Demacrat segueix. Parlant de Sixena, l'últim capítol del serial té a veure amb la ja cèlebre *Immaculada* que mancava entregar del lot del Museu de Lleida. Una pintura mediocre que ha generat nova brega judicial com si fos la de Murillo. Que Aragó, penedit dels errors del passat, lluiti per recuperar el seu patrimoni emigrat és un repte encomiable, però hauria de ser amb menys agressivitat i més bon gust en la tria. Cada setmana té oportunitats en el mercat de les subhastes i estranyament les desaprofita.

Les cares de la notícia

EXPRESIDENT VALENCIÀ

Francisco Camps

En el punt de mira

Els responsables de la Gürtel, davant la possibilitat de passar mitja vida a la presó, han decidit descobrir el pastís i en el judici pel finançament irregular del PP valencià han apuntat directament a l'expresident valencià com la persona que va ordenar els pagaments en negre. Es va fent la llum.

DIR. GRAL. D'EXECUCIÓ PENAL I JUSTÍCIA JUVENIL

Pilar Heras

Víctimes informades

El Departament de Justícia va engegar fa un any un servei telemàtic d'atenció i informació a víctimes de delictes, gestionat per la Creu Roja, que ja ha atès prop de 2.500 persones. Un servei pioner que dona assessorament de tota mena a persones que han viscut una experiència traumàtica.

PRESIDENT D'AGBAR

Àngel Simón

Viure el canvi climàtic

L'exposició *The Zone of Hope* permet viatjar gràcies a la realitat virtual fins al 2038, el 2068 i el 2093 i veure quin són els efectes del canvi climàtic en espais tan familiars com la plaça d'Espanya de Barcelona o el pantà de la Baells. Una experiència que demostra que cal actuar.

EDITORIAL

Pressupost en l'aire a Barcelona

El govern d'Ada Colau no té garantits encara els suports necessaris per aprovar el nou pressupost de l'Ajuntament de Barcelona, a una setmana del ple. És cert que la normativa dels ens locals permet aprovar el pressupost per la via d'interposar –i guanyar– una qüestió de confiança per part del govern municipal. Com de fet ja va fer Colau en l'exercici anterior. Però lluny de ser una eina de pressió, com de vegades sembla que s'està utilitzant, caldria que aquest fos un mecanisme d'excepció. Perquè el fet que no existeixi una majoria absoluta alternativa al govern de BComú no hauria de suposar l'aprovació dels comptes amb una immensa majoria del consistori, i per tant de la ciutadania, en contra.

Cal intensificar la negociació. El govern de Colau té l'oportunitat, i també l'obligació, de buscar suports, actius o passius, que li permetin aprovar els comptes per la via ordinària. Una opció que implica dues vies: la múltiple abstenció del PDeCAT, ERC i el PSC o l'abstenció del PDeCAT i el vot favorable d'ERC. La bel·ligerància dels socialistes en la comissió d'Economia d'ahir fa intuir la necessitat d'un acord amb els independentistes. Amb una abstenció del PDeCAT a l'horitzó que té en el rerefons un alentiment del projecte de connexió del tramvia –la qual cosa suposaria un exercici de pragmatisme polític de grans dimensions per part de Colau– caldria que la negociació amb ERC se situés en dinàmiques d'alta política. El gran nombre d'al·legacions dels republicans que van ser rebutjades ahir no és una bona base. Però amb voluntat política per part de tothom queda una setmana per tancar un acord que permeti aprovar uns pressupostos de ciutat, i no uns comptes de partit aprovats per la porta de darrere.

Tal dia com avui fa...

1 any

Front comú

Govern i ens locals pressionen amb un conveni sobre pobresa energètica perquè les subministradores assumeixin la meitat dels rebuts.

10 anys

Terrorisme islàmic

Arrestats 12 pakistanesos i 2 indis amb material explosiu al barri del Raval. La policia sospita que la suposada cèl·lula pretenia actuar aviat.

20 anys

Crisi a l'Ulster

El Sinn Féin rebutja el nou pla de pau angloirlandès per a l'Ulster. Creix la violència entre catòlics i protestants amb dos atemptats mortals.

Full de ruta

Toni Brosa

El 'zulo' constitucional

Aclarim una cosa. El 155 és un problema, però no és el problema. Segrestades les institucions catalanes gràcies al xec en blanc constitucional i celebrades les eleccions sota tutela de Madrid, l'única lectura honesta del vot dels catalans es tradueix en un govern recolzat per la majoria independentista del Parlament i presidit preferentment per Carles Puigdemont, i suggereix un mandat sense renúncies, però sense presses i amb molta acció de govern, tot plegat esperant atraure més ciutadans a la causa republicana. Però la democràcia obliga només als demòcrates. Els altres faran tot el que calgui, sigui o no legítim, democràtic i confessable, ni tan sols legal, perquè res d'això pugui passar. La recuperació de les institucions i l'autogovern és ara mateix un horitzó difícil i llunyà. El nou Parlament s'ha constituït, o restituit de fet, però el govern espanyol (Fiscalia) i la seva justícia (Tribunal Suprem) mantenen tres diputats de la majoria a la presó, cinc a l'exili belga amb la policia esperant-los a la frontera i

Recuperar les institucions i el govern és necessari, fins i tot urgent, però el 155 només és l'eina, no és el problema

sis més amb la llibertat limitada i amenaçada. I el nou president del Parlament, Roger Torrent, en resposta al seu discurs conciliador i institucional, ja ha rebut la primera amenaça de Soraya Sáenz de Santamaría, amb el dit posat al botó vermell de la Fiscalia i el Tribunal Constitucional. La lògica investidura del president Puigdemont serà bloquejada caigui qui caigui per Madrid, simplement perquè pot; no li cal tenir raó. I, en el supòsit que es pugui constituir un nou govern legítim, que respongui a la majoria del Parlament i al mandat de les urnes, que liquidi el 155 i tota la destrossa que ha provocat (paràlisi administrativa, ofec de la recerca i les entitats socials i culturals, centenars de destitucions i acomiadaments, castellanització...), aquest flamant govern encara tindrà posada al coll la soga del ministre Montoro (Hisenda), que en virtut de la intervenció *sine die* dels comptes de la Generalitat, fiscalitza cada euro que envia a Catalunya i autoritza o no cada despesa del govern. És certament necessari i urgent desactivar l'aplicació del 155. Una prioritat. Però el problema dels catalans que voten per escollir un Parlament i un govern que treballin pel país i els seus ciutadans no és aquest.

Tribuna

Antoni Soy. Professor Universitat Barcelona

Reforma o revolució

Des de fa uns anys ha anat guanyant pes el moviment Rethinking Economics, una xarxa internacional d'estudiants, acadèmics i professionals que voldrien que s'expliqués millor el que és l'economia, tant a les universitats com a la societat. Els agradaria promoure i practicar una economia més oberta a perspectives econòmiques crítiques/heterodoxes, que respongui als problemes i desafiaments reals del món en què vivim i que estigui a l'abast de tothom, ja que les qüestions econòmiques ens afecten a tots.

EN AQUEST CONTEXT, la segona setmana de desembre es van publicar les 33 tesis per a una reforma de l'economia, criticant l'economia *mainstream*, que es varen penjar a les portes de la London School of Economics, de la mateixa manera que fa cinc-cents anys Martin Luter va penjar les 95 tesis per a la reforma protestant del que fins aleshores s'havia considerat a Europa com a l'única religió verdadera: el catolicisme. Entre els impulsors d'aquesta ini-

ciativa hi ha economistes heterodoxos importants, bàsicament postkeynesians, com ara Steve Keen, Mariana Mazzucato, Ha-Joon Chang, Victoria Chick, etcètera. És una mostra més del creixement del moviment contra l'ensenyament de l'economia oficial i dominant, especialment a partir de la gran crisi que es va desencadenar a partir de 2007.

TANMATEIX, COM HA ASSENYALAT Michael Roberts en el seu blog, sembla evident que l'objectiu d'aquests economistes és només el de la reforma de l'economia, com es dedueix del mateix títol del document publicat i penjat, així com del fet que prenguin com a referència les tesis de la reforma protestant de Luter. Una reforma que, per cert, no va portar a cap nou ordre pluralista o a la llibertat de culte. Al contrari, Luter va col·laborar amb les autoritats per esclafar els moviments més radicals basats en els camperols pobres i liderats per un teòleg més radical, Thomas Müntzer, que va acabar decapitat. Així ho va explicar Engels en la seva obra sobre *La*

guerra dels camperols a Alemanya i, més tard, Bloch en el seu llibre *Thomas Müntzer, teòleg de la revolució*.

AQUESTS ECONOMISTES reformistes voldrien substituir l'economia *catòlica* (marginalistes/neoclàssics) per l'economia *protestant* (almenys algunes variants del keynesianisme) però sempre en el marc de l'economia capitalista. Volen corregir el capitalisme neoliberal, que ha estat descompensat per les finances, però en cap cas volen superar i substituir el mode de producció capitalista ni les seves relacions socials, que és el que seria realment revolucionari. En el fons, es tracta d'esbrinar com es pot millorar el funcionament de l'economia capitalista i disposar de guies de política econòmica més adequades, per preparar-se millor davant de la possibilitat (més que probable) de noves crisis futures. Caldrà veure si, com li va passar a Luter, la reforma que proposen aquests economistes serà absorbida per l'*statu quo* econòmic i polític per tal de salvar l'economia capitalista de les seves crisis recurrents.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

El negoci de la misèria

■ Per què no s'acaba la misèria? Perquè deu ser un gran negoci per a alguns. Alguns d'aquests països del Tercer Món són rics en recursos naturals i el poble viu en una gran misèria. On van els diners que el Primer Món envia per al seu desenvolupament? Mentre els dictadors d'aquests països tenen grans fortunes, i algunes primeres dames tenen un exili daurat, no seria el moment de confiscar-los aquest diners? Mentrestant la fam al món va en augment. I què direm de la natalitat d'aquests països i que després no poden mantenir. El gran negoci de la venda d'armes d'alguns països, entre ells Espanya, i que genera uns grans beneficis. L'Índia, carregada de misèria, és un dels principals importadors d'armes. Què fan els governants occidentals, que per-

meten tot això? O és que a alguns d'ells també els va bé?

Pot Europa absorbir tanta gent? La capacitat econòmica i demogràfica no és il·limitada. Podran els pobles conservar la seva identitat i el model d'estat del benestar (cada cop més precari)? Soc partidari que no es pot deixar ningú desprotegit, però les coses han de millorar molt.

JOAN ESPINA PUIG
Vic (Osona)

Tramvia blau

■ Excel·lentíssima Sra. Colau, M'agradaria saber si té intencions de deixar alguna cosa tranquil·la, d'aquí a Barcelona. M'acaba d'arribar la notícia que ara també es vol polir el tramvia blau tan estimat per tots els barcelonins. Què més pensa suprimir d'aquesta ciutat amb les seves necessitats de canvi? Jo li recomanaria

que per pal·liar aquestes necessitats el que podria fer seria rebaixar l'IBI i tothom estaria molt content a part de guanyar vots per a les pròximes eleccions. Només és un suggeriment.

CARMEN BAGARIA PASCUAL
Barcelona

Incomprensible

■ No s'entén el menfotisme i beneplàcit de la UE amb tot el que ha fet el govern espanyol amb Catalunya. A part de la violència del 21-D, amb el 155 han suspès l'autonomia, destituït el govern legítim, clausurat el Parlament, encoratjat el fiscal general per empresonar els líders independentistes i, finalment, convocar eleccions per posar fi al procés. A tot això, la UE ha contestat amb absoluta indiferència i donant-los suport. Però les eleccions no les han guanyades i, ara ve el més greu,

el govern del PP no accepta els resultats i tracta d'impeidir que el candidat de la majoria guanyadora sigui investit president. Amenacen amb mantenir el 155 i fer recurs al TC perquè suspengui la investidura. Això no és democràtic. La UE hauria d'intervenir per aturar-ho i garantir el resultat de les eleccions. El govern espanyol ha perdut el nord i algú ha de fer-li-ho veure. Una represió així ha de ser sempre rebutjada per la UE i, sobretot, per una Alemanya on ja s'han començant a sentir veus respecte a això. També molts empresaris alemanys que treballen a Catalunya demanen calma al PP. No es pot continuar amb aquesta situació. Fa vergonya dir que formem part d'una UE que no fa res per evitar que es violin els drets dels seus ciutadans.

DIONÍS LÓPEZ
Barcelona

La frase del dia

“Cal no cometre errors del passat, la seva predecessora [Forcadell] ja va haver de retre comptes davant els tribunals”

Íñigo Méndez de Vigo, PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL

Tribuna

Hèctor López Bofill. Professor de Dret UPF

Defensar la dignitat

La gran victòria democràtica de la majoria independentista esdevinguda a les eleccions del 21 de desembre fou precedida per una altra victòria gens menor que marcarà les properes passes del procés català cap a la independència: la retirada de l'ordre de detenció contra el president Puigdemont i els quatre consellers a l'exili per part del jutge Llarena en constatar que el jutge belga refusaria la citada ordre pels delictes de rebel·lió i de sedició. Aquest es pot comptar com el primer episodi del nou teatre d'operacions que marcarà el conflicte entre Catalunya i l'Estat espanyol en la propera fase: el d'accions repressives per part de les institucions espanyoles, insostenibles en un estat liberal democràtic, que seran sancionades per una instància internacional.

LA DETERMINACIÓ POLÍTICA de la majoria de la ciutadania catalana i dels seus representants de culminar l'assoliment de la plena sobirania a través de la democràcia, de la pau i de l'exercici dels drets fonamentals anirà erosionant la condició de l'Estat espanyol com a realitat democràtica fins a un punt que deixarà de ser tolerable per les democràcies liberals d'occident i per les organitzacions internacionals europees d'integració si no volen ser arrossegades en aquesta deriva autoritària que posa en perill el conjunt d'Europa com a espai de llibertat i de seguretat.

AIXÒ NO OBSTANT, REQUERIRÀ d'una indescriptible paciència, d'una tenacitat, d'un sacrifici i, en definitiva, d'una dignitat majúscula per part d'aquells que es trobin (ens trobem) en el punt de mira dels abusos propiciats per les autoritats espanyoles. Haurem d'aguantar amb estoïcisme la cascada d'agressions (àdhuc de càrregues contra la integritat física com van haver de suportar els defensors de les urnes el dia 1 d'octu-

bre) que es precipitaran els pròxims mesos per tal d'impedir l'execució de la voluntat democràtica de la ciutadania. Però la perseverança, aquesta implacable capacitat d'enfrontar-se als càrrecs amb serenor, de forma pacífica i amb les úniques armes del dret (i en últim terme del dret internacional) acabarà per produir els seus fruits.

PER COMENÇAR, si fins ara no estava prou clar si el dret a la lliure determinació dels pobles segons l'article 1 del Pacte de Drets Civils i Polítics de Nacions Unides era aplicable al cas català, la violació massiva de drets fonamentals per part de les autoritats espanyoles sobre els catalans com a poble que ja s'ha produït (i que anirà en augment) ens permetrà aixopugar-nos en aquesta doctrina per reclamar les nostres llibertats. Com es provaran aquestes serioses infraccions? A través de tot un

“Cal afrontar l'escenari de repressió i persecució actuals pensant en el Tribunal Europeu de Drets Humans i la Cort Penal Internacional

reguitzell de batalles jurídiques que anirem sostenint en diversos fòrums internacionals l'existència dels quals, especialment aquells relatius a l'espai europeu, és la principal diferència respecte a les situacions de conflicte entre Espanya i Catalunya experimentades durant el segle XX i amb anterioritat.

EN PRIMER LLOC, TENIM el Tribunal Europeu de Drets Humans, que és la jurisdicció en la qual, un cop esgotats els recursos dins el marc constitucional espanyol, desembocaran tots els processos que han esclatat com a conseqüència dels fets d'octubre de 2017. Potser caldria apuntar, com a estratègia diplomàtica possible, que un altre estat membre del Conveni Europeu de Drets Humans (una democràcia avançada?) sempre podria demandar Espanya en un recurs directe davant del Tribunal Europeu de Drets Humans com alguns estats escandinaus van fer contra Turquia arran del cop d'estat de 1980 (una opció que crec que no s'ha ponderat prou). També l'espai judicial de la Unió Europea és susceptible de proporcionar algun recurs que sancioni les institucions d'aquesta organització si s'aconsegueix establir un vincle entre la seva passivitat i la violació de drets contra els catalans impulsada pels poders públics espanyols.

I, FINALMENT, NO S'HAURIA de descartar la possibilitat de portar Rajoy i les altes autoritats espanyoles davant la Cort Penal Internacional per crims de lesa humanitat associats a la “persecució d'un grup o col·lectivitat amb identitat pròpia fonamentada en motius polítics” [article 7 h) de l'Estatut de Roma]. El camí serà llarg però no es pot defallir. Cal defensar la dignitat fins que ens donin la raó en un gest que podria ser decisiu per a la consolidació del nou estat català.

De set en set

Signatura

Són gegants

Hi ha un deliri pitjor que lluitar contra molins de vent pensant-te que són gegants? Sí: lluitar contra gegants pensant-te que són molins de vent. ¿Podria ser que són molins de vent. ¿Podria ser que són molins de vent no fos percebut com a sistema totalitari? Aquest és el gran assaig de laboratori a la Catalunya actual: intentar que el desmantellament de drets i llibertats bàsiques sigui percebut només com una opinió, com un estat psicològic. Per resumir-ho en una imatge: intentar que les concentracions per demanar la llibertat dels presos siguin només una nota pintoresca en el paisatge, una llauna tan rutinària com inofensiva.

Més de 1.000 persones ferides l'1-O. Presoners polítics. El president i tres consellers a l'exili. Imputacions en augment. Hordes feixistes intimidant als carrers. Una acció política anestesiada pel poder judicial. Intervenció de mitjans de comunicació. Semblaria que estem davant de l'evidència que a Catalunya s'ha implantat un sistema autoritari. Però tot un aparat mediàtic, polític, popular i de poder en definitiva està construint un relat paral·lel que reverteix la lectura dels fets. En aquest sentit és il·lustratiu comprovar com, enmig d'un autoritarisme galopant, hi ha un estol d'analistes que continuen dissecant la política com si (encara) estiguéssim en democràcia. És una manera obliqua de donar carta de naturalitat al totalitarisme, fent com si aquí no estigués passant el que passa: que unes persones demòcrates estan essent destruïdes econòmicament, políticament, psicològicament i moralment.

Si el nou Parlament es refugia en el lament jeremiàtic o en la nostàlgia de l'1-O en comptes de centrar-se en la lluita contra aquest intent d'implantar un totalitarisme invisibilitzat, amb la pitjor de les bones intencions haurà segellat la normalització de l'horror.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

“Si el Palau no reclama a Convergència, és còmplice”

Així ho sosté Joan Llinares, exdirector del Palau de la Música, en una entrevista

Camps seria l'ideòleg del finançament en B del PPV

Així ho va declarar el principal responsable de la branca valenciana de la trama Gürtel

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Rajoy mostra el camí a

AMENAÇA La Moncloa recorda al nou president el viacrucis judicial que viu la seva antecessora per “haver transgredit la legalitat” **HERMETISME** El cap de la cambra tanca la ronda de contactes amb els grups sense revelar com es farà la investidura

M. Oliva / M. Bataller
MADRID / BARCELONA

El viacrucis judicial que ha d'afrontar l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell com a conseqüència de les decisions que va prendre en l'anterior legislatura –i que van ser impugnades per Mariano Rajoy i anul·lades pel TC– va ser la targeta de presentació que ahir va mostrar La Moncloa al nou cap de la cambra catalana. El portaveu de l'executiu espanyol, Íñigo Méndez de Vigo, va recordar en diverses ocasions quin és el camí que haurà de recórrer Roger Torrent en el supòsit que tingui intenció de “cometre una il·legalitat” i permetre una investidura a distància de Carles Puigdemont. “Cal aprendre del passat. La seva predecessora ja va haver de retre comptes davant dels tribunals”, alertava, amb referència a la causa penal oberta al Suprem.

Si bé és una incògnita el que pugui fer a partir d'ara el president del Parlament amb vista al pròxim ple per escollir el futur cap de la Generalitat, el govern de Rajoy insistia ahir en l'amenaça d'actuar contra Torrent, perquè considera que “no existeix cap possibilitat política de prendre decisions al marge de la legalitat”, és a dir, en contra del criteri dels lletrats de la cambra catalana. En aquest sentit, la intenció de l'equip de Rajoy és poder actuar preventivament per evitar que el ple d'investidura es pugui arribar a celebrar, i és per

això que va voler posar l'accent a alertar Torrent de les conseqüències judicials que poden tenir a partir d'ara els seus actes.

Així, tot i que La Moncloa hagués assegurat que el discurs inaugural com a president de la cambra “no havia empitjorat la situació” pel que fa a les relacions institucionals entre Catalunya i Espanya, i alhora interpretava la sessió constitutiva com un primer indici de retorn a la “normalitat”, ahir el portaveu del govern de Rajoy emfasitzava que, en el moment actual, no es tracta tant de dir si es refien o no de Torrent, sinó de subratllar que el que han de fer és mantenir-se alerta per constatar que “no es repeteixen els errors del passat”. Començant per recórrer contra una eventual acceptació de la petició de Puigdemont i de la resta de diputats de Brussel·les de poder delegar el seu vot.

Frustrar la investidura

Sigui com sigui, i veient l'hermetisme de Junts per Catalunya i d'ERC, i també de Torrent, per explicitar la fórmula per fer efectiva la investidura de Puigdemont, la sensació és que La Moncloa cada vegada té més coll avall que pot ser que li resulti gairebé impossible evitar la celebració d'un ple d'investidura al Parlament en què el candidat faci una intercepció per via telemàtica o per delegació de vot. Si bé admeten que aquesta circumstància els amoïna –atès que, després de l'in-

El portaveu de l'executiu espanyol, Íñigo Méndez de Vigo. Al costat, Torrent amb Artadi i Pujol, i amb Arrimadas ■ EFE / JOSEP LOSADA

Les frases

“Cal no cometre errors del passat. La seva predecessora [Forcadell] ja va haver de retre comptes davant dels tribunals”

“El que és una immoralitat és sostroure's a l'acció de la justícia. Tots hi estem sotmesos”
Íñigo Méndez de Vigo
PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL

tent fallit d'impedir el referèndum de l'1-O, això suposaria una revalidació del fracàs–, l'executiu espanyol garanteix que la investidura no arribarà a bon port. Per això, volen “enviar un missatge clar, ferm i sòlid”: que l'executiu actuarà perquè no es faci efectiva. Ara per ara,

encara confien, si més no, que l'amenaça preventiva funcioni per estalviar-se el tràngol d'haver de demanar l'anul·lació, via TC, d'una investidura que ja s'hauria materialitzat.

I és per això que insisteixen que, a l'hora d'assumir aquest compromís de fer “tot el que calgui” per impe-

dir que Puigdemont ocupi el càrrec del qual va ser destituït amb el 155, la prolongació en el temps d'aquesta intervenció estatal és una altra de les armes de què disposa l'executiu espanyol per intentar frustrar la intenció de Puigdemont de pilotar un nou mandat.

Contactes de Torrent

Mentrestant, ahir el president del Parlament va acabar la ronda de contactes amb els partits, i tant Junts per Catalunya com ERC van donar suport a Puigdemont, encara que no van aclarir com es podrà materialitzar la investidura. Es preveu que dilluns Torrent ja proposi el

candidat per presidir la Generalitat, que es votarà en un ple que s'ha de convocar com a màxim el dia 31 de gener. Qui té els suports més clars és Puigdemont, que manté que no hi ha cap pla B i que l'únic desllorigador és restituir el govern legítim amb ell al capdavant. Però com es tragarà aquest pla? A hores d'ara, és una incògnita que probablement no es resoldrà fins a última hora.

Enmig d'aquest atzucac, Junts per Catalunya, després de la reunió amb Torrent, va obrir una nova porta: estudiar quines implicacions “polítiques i judicials” pot tenir la “immunitat” que tenen els di-

L'APUNT

Rajoy ha de donar explicacions

Anna Serrano

"Jo crec en tu, crec en el que fas." Mariano Rajoy dirigia aquestes paraules a l'aleshores president de la Generalitat Valenciana, Francisco Camps. Era el juny del 2009 a la plaça de braus de València, en el que van batejar com l'acte més gran fet mai en una campanya, en aquell cas la de les europees. L'ara president espanyol i encara líder del PP garantia a Camps: "Sempre esta-

ré darrere teu, al davant o al costat. Gràcies, Paco." Camps va ser assenyalat ahir pel responsable de la branca valenciana de la trama Gürtel, Álvaro Pérez, conegut com *El Bigotes*, com el creador del sistema de finançament irregular del PP a la comunitat. Què queda de la promesa de Rajoy? Hauria de donar explicacions immediatament. I si no ho fa, que l'hi forcin.

Torrent

El president del Parlament, Roger Torrent, amb els diputats d'ERC Marta Rovira i Raül Romeva ■ JOSEP LOSADA

ERC també demana la delegació del vot dels seus diputats a Brussel·les

■ Comín i Serret pretenen votar en la investidura ■ Els republicans asseguren que respectaran la decisió que prengui la mesa del Parlament

Redacció
BARCELONA

Primer ho va fer JxCat i, ahir, ERC. Els republicans van demanar que els seus dos diputats a l'exili, els consellers Antoni Comín i Meritxell Serret, puguin delegar el vot en el ple d'investidura, que s'ha de fer abans del 31 de gener. Raül Romeva, diputat d'Esquerra, ho va anunciar després de la reunió que, amb Marta Rovira, van mantenir amb el president del Parlament, Roger Torrent. La mesa de la cambra sospesarà les peticions dimarts, en la seva segona reunió des de la constitució de la cambra. No obstant això, els lletrats consideren que el vot dels diputats a Brussel·les no es pot delegar i així ho van fer constar en el seu darrer informe. La decisió final, però, correspon a la mesa, on ERC i JxCat tenen majoria absoluta. Al

Les dates

22.01.18

Roger Torrent compareixerà per anunciar el nom del candidat que proposa per ser investit president.

31.01.18

És la data màxima perquè es voti per primera vegada la investidura.

Artadi i Borràs, destituïdes

En aplicació de l'article 155 de la Constitució, el govern espanyol va destituir ahir dels seus càrrecs al govern les diputades de JxCat Elsa Artadi, fins ara directora de Coordinació Interdepartamental, i Laura Borràs, que ha estat di-

rectora de la Institució de les Lletres Catalanes. El govern espanyol va argumentar que, un cop Artadi i Borràs han adquirit la condició de diputades agafant l'escó, no poden mantenir-se com a alts càrrecs de l'executiu.

costat de l'intent d'investir Puigdemont, el vot dels cinc diputats a Brussel·les pot obrir una nova via de conflicte amb el govern espanyol, que ja ha avançat que ho portarà al TC si finalment la delegació es

confirma.

JxCat i ERC van renunciar a intentar que els diputats a l'exili poguessin votar en el ple de Constitució de la cambra per prioritzar la recuperació del funcionament de l'hemicor-

putats del Parlament. Segons l'article 57 de l'Estatut, els membres de la cambra catalana "gaudeixen d'immunitat" i no poden ser detinguts "si no és en cas de delictes flagrants". Seria una via, remota, perquè Puigdemont pogués tornar. Una possibilitat que la líder de Cs, Inés Arrimadas, va censurar de manera vehement: "Volen ressuscitar privilegis per a una persona que ha fugit de la justícia", va subratllar Arrimadas, que, durant la trobada amb Torrent, li va demanar que preservi la institució i que no cometi "errors" com la seva predecessora.

Un altre actor essencial

en aquest laberint és ERC. La secretària general del partit, Marta Rovira, i el conseller d'Exteriors, Raül Romeva, van ser els encarregats de reunir-se ahir amb Torrent i li van explicar que no presentaran cap candidat perquè donaran suport a Puigdemont. Això sí, van rebutjar parlar de com es farà: si es forçarà el reglament o si apostaran obertament per la via telemàtica. "Donarem suport al candidat que en l'àmbit republicà ha tingut més suports; això era el que tocava discutir avui [ahir per al lector]", va repetir Romeva una vegada i una altra veient la insistència dels periodistes. ■

cle sense l'obstaculització que hauria comportat l'anunciada impugnació del govern espanyol. Tampoc van voler sotmetre la mesa d'edat a una decisió que la posés en risc, si bé van pronunciar-se favorablement a la delegació del vot dels tres diputats a la presó; Oriol Junqueras, Jordi Sànchez i Joaquim Forn. A més, l'abstenció dels comuns no posava en perill la formació de la majoria independentista a la mesa, cosa que no passarà en la investidura.

Els lletrats del Parlament també van considerar, contra el criteri del jutge Pablo Llarena, que els presos havien de poder votar. El reglament de la cambra, segons els lletrats i d'acord amb la pràctica seguida fins ara, estableix que els diputats només poden delegar el vot en cas de malaltia greu o de baixa per maternitat o paternitat. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Entre ser president o presidiari, millor president”

■ Puigdemont es manté ferm en la seva candidatura i assegura que es pot governar des de Brussel·les ■ Viatjarà dilluns a Dinamarca per participar en un debat sobre la situació a Catalunya

Redacció
BARCELONA

Ni un pas enrere ni un pas al costat. Carles Puigdemont es manté ferm en la seva candidatura com a president i defensa que una investidura a distància és viable, igual que governar des de Brussel·les. “Entre ser president o ser presidiari, prefereixo ser president. Crec que puc servir millor en aquestes condicions, en les altres no podria”, va remarcar ahir en una entrevista a Catalunya Ràdio.

Puigdemont va deixar entreveure que no tornarà a Catalunya si no hi ha garanties, perquè seria empresonat immediatament en virtut de l'ordre espanyol de detenció dictada contra ell i els quatre consellers a l'exili. Entre reïxes, considera, no seria útil per a la ciutadania que el va votar. “A la presó no em podria entrevistar ni fer moltes de les coses que faig”, va subratllar. Per

tant, el projecte que veu més factible és que pugui governar des de Bèlgica i que sigui investit a distància a través d'una fórmula que no va voler revelar. Els lletrats del Parlament s'hi han mostrat contraris, igual que el govern espanyol, però el que va ser cap de llista de Junts per Catalunya va matisar que la feina dels advocats és “assistir” la mesa, que és qui pren les decisions: “Els lletrats no són l'escó 136.”

Segons la seva opinió, el reglament de la cambra no impedeix que pugui ser investit des de Brussel·les, ja sigui de manera telemàtica o per delegació i, per tant, no hi hauria d'haver cap problema. La Moncloa, però, ja ha assegurat que no ho permetrà i és possible que el rei tampoc signi la investidura. “No té cap dret a subvertir el mandat legal”, va afirmar. Puigdemont va recordar que el missatge que els catalans van donar el 21-D, amb la victòria de l'independen-

El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, entrevistat des de Brussel·les ■ ACN

tisme, va ser de derrota de l'aplicació del 155.

L'única cosa que faria desistir el president de la seva convicció de ser investit seria que la majoria de la cambra catalana li retirés “l'autoritat” que li va

“donar en la investidura”. “El Parlament m'ha escollit i cap parlament m'ha retirat la confiança, que és qui ho ha de fer”, va reblar.

De Bèlgica a Dinamarca Puigdemont viatjarà di-

lluns a Dinamarca per participar en un debat sobre Catalunya i serà la primera vegada que surti de Bèlgica des que va arribar-hi després de la declaració d'independència del 27 d'octubre. Puigdemont

parlarà sobre la “situació política actual a Catalunya i els reptes de Catalunya en el context europeu”, segons ha anunciat la Universitat de Dinamarca al seu web. El debat, que organitza el departament de ciències polítiques de la universitat danesa, tindrà també la participació de dos experts, Marlene Wind i Christian F. Rosboll, i serà moderat pel catedràtic i cap del departament, Mikkel Vedby Rasmussen.

La justícia espanyola va retirar l'euroordre de de-

La frase

“Tenim el deure de mantenir la dignitat i legitimitat de les institucions i de no rendir-nos”

Carles Puigdemont
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

tenció contra Puigdemont i els quatre consellers a l'exili, i, per tant, segons va matisar ahir Elsa Artadi, tots “tenen dret a la llibertat de moviment” pels països europeus excepte Espanya, on sí que els espera una ordre d'arrest. Això sí, Artadi va admetre que sempre hi pot haver cert riscs, en el sentit que el jutge pogués emetre una altra euroordre d'urgència perquè Dinamarca l'executés de seguida. ■

Política

Litografies que encara són vigents

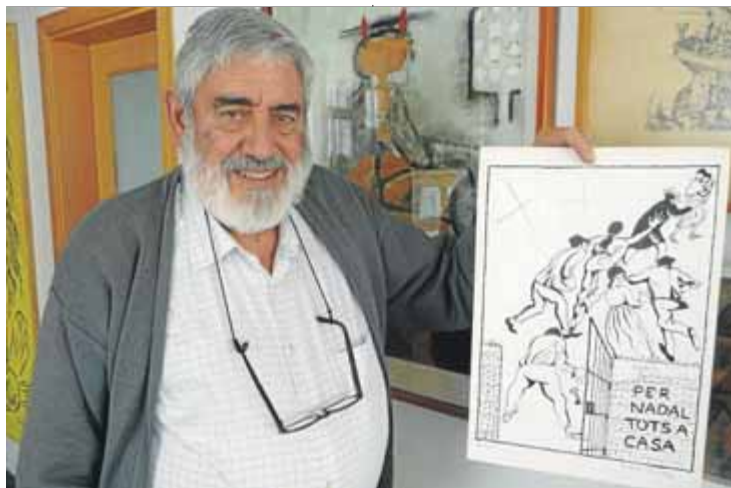
INICIATIVA • L'ANC de Mataró recapta fons per als presos polítics venent unes imatges que l'artista Rovira Brull va fer el 1977 per destinar els beneficis als empresonats pel règim franquista **ÈXIT** • Ara ja només en queden una cinquantena de disponibles

Lluís Arcal
MATARÓ

L'artista Josep Maria Rovira Brull (Barcelona, 1926-Mataró, 2000) és conegut pel gran públic del Maresme per ser l'autor de la *Laia l'Arquera*, una imponent escultura de 24 metres d'altura que presideix una de les entrades a Mataró. Rovira Brull també era un home compromès. L'any 1977 va dibuixar i publicar una sèrie d'unes 300 litografies, encarregades pel Comitè de Solidaritat amb els Presos Polítics de la ciutat, per vendre-les a 50 pessetes cadascuna

i destinar aquests diners als presos del règim franquista. En les litografies, numerades i firmades, apareix una reixa que s'obre i persones que en surten. El dibuix es completa amb la frase “Per Nadal tots a casa”, cosa que indica que el seu autor les devia fer just abans de les festes nadalenques d'aquell any.

Aquelles litografies no es van vendre totes en el seu moment, i durant 40 anys un antic membre d'aquell comitè va guardar les que van sobrar. Ara, l'ANC de Mataró ha recuperat uns 150 dibuixos d'aquella sèrie i els ha posat a la venda, a un preu de 30 euros, per destinar els diners

Enric Huertos amb una de les litografies, obra de Josep Maria Rovira Brull, que l'ANC ha posat a la venda per recaptar fons per als presos polítics ■ LL.A.

obtinguts al mateix que fa 40 anys: a les necessitats i fiances dels actuals presos polítics. “Per desgràcia, després de tant temps tornem a ser on érem”, explica Eduard Huertos, membre de l'ANC de Mataró, que indica que els interessats a adquirir una d'aquestes litografies es poden dirigir tant a l'ANC com a Òmnium. “La gent respon molt perquè està molt sensibilitzada per la gravetat dels fets actuals”, explica Huertos. La iniciativa està sent tot un èxit, perquè a hores d'ara ja només queden disponibles unes 50 litografies que, malauradament, encara són vigents. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torrent reafirma al seu poble el compromís amb el país

■ El president del Parlament va assistir ahir al ple de Sarrià de Ter en què es va oficialitzar la seva renúncia com a alcalde ■ Multitud de veïns el van rebre i acomiadar amb aplaudiments i felicitacions

Jordi Nadal
SARRIÀ DE TER

El president del Parlament de Catalunya, Roger Torrent, va reafirmar ahir davant dels veïns del seu poble, Sarrià de Ter, al Gironès, d'on era l'alcalde, els seu compromís amb Catalunya i amb la tasca que li ha estat encomanada. Va ser durant el ple extraordinari que es va celebrar al municipi per donar compte de la seva renúncia com a alcalde i, tot seguit, presenciar la presa de possessió del nou batlle. Amb un to molt personal, el president va fer un discurs en el qual es va comprometre a "servir el país" tan bé com sàpiga, i va prometre que dedicaria tots els esforços a aquest objectiu: "M'he de concentrar en aquesta nova tasca." Una etapa que admet que no li serà senzilla i que està plena d'incerteses: "No sé què em reservarà la vida política."

Torrent, davant dels diputats al Congrés Joan Olóriz i Teresa Jordà, de la diputada del Parlament Anna Caula i d'alcaldes i regidors de municipis de l'entorn de Sarrià de Ter, va admetre que "per tarannà", necessita "apamar el terreny" abans de fer-s'hi fort.

Bona part del discurs va

El president del Parlament quan sortia del consistori de Sarrià de Ter, rebut amb aplaudiments pels sarrianeus ■ QUIM PUIG

ser per recordar la seva vida política municipal. Una vida que va començar fa divuit anys, quan tot just tenia dinou anys, com a regidor del municipi. Va assegurar que vol portar al Parlament "el mateix clima de respecte i diàleg que tenim a Sarrià".

Els fets de l'1-0

Emocionat, va dir que durant els deu anys que ha estat alcalde –va ser investit el 16 de juny del 2007– ha acumulat "milers" de moments que mantindrà a la memòria. Entre tots,

però, va destacar l'1 d'octubre: "Va ser una jornada dura, sobretot quan ens van arribar les imatges del poble veí de Sant Julià de Ramis" (on va tenir lloc una de les càrregues policials més violentes). Va ser, va admetre "un dia d'emocions contradictòries", i entre totes en va destacar una: "Em vaig sentir infinitament orgullós de la gent de Sarrià". Va tenir també un record per a l'alcalde que hi havia quan va entrar de regidor, Josep Turbau, del qual diu que va aprendre molt tot i

ser adversaris polítics: "Ell potser no ho sap, però el considero un mestre." Va assegurar que al llarg de la seva vida política ha intentat ser sempre fidel a una premissa "Escollar."

Una sala de plens petita

Va valorar per sobre de tota la seva acció com a alcalde les polítiques socials com la que el fa sentir més satisfet: "Perquè a la gent a qui ajudes li poses cara. No són un cromó." I va acomiadar-se amb un desig: "Només aspiro que se'm recordi com un bon alcal-

de." La sala de plens va quedar petita per encabir tota la gent que volia seguir l'acte. De fet, només hi van poder entrar les autoritats convidades, la premsa i molt pocs veïns. Una multitud de sarrianeus, però, van seguir-lo des de l'exterior del consistori, on es va instal·lar una pantalla que retransmetia l'acte.

Torrent va arribar a Sarrià una hora abans del ple. En aquell moment ja hi havia una vintena de veïns que l'esperaven. Els va saludar i seguidament va

entrar al consistori, on es va reunir amb l'alcalde entrant, regidors i treballadors municipals. Abans d'iniciar-se el ple, però, va tornar al carrer a saludar a la gent. Al final de la sessió, quan va sortir, va ser rebut amb forts aplaudiments, felicitacions i crits de "President, president".

El nou alcalde, Narcís Fajula, va tenir també bones paraules per a Torrent i va dir que es quedava d'ell, sobretot, "amb la seva capacitat d'empatia

Les frases

“No sé què em reservarà la vida política. M'he de concentrar en la nova tasca per servir el país tan bé com sàpiga”

“Per tarannà, necessito conèixer el terreny abans de fer-m'hi fort”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA I EXALCALDE DE SARRIÀ

amb la gent". Fajula va assegurar que el canvi a l'alcaldia "no afectarà en cap cas" la feina de l'equip de govern per al poble. Els dos regidors de l'oposició –el partit de Torrent, ERC, té nou regidors; Candidatura Popular, un i el PDeCAT, un altre– també van dedicar unes paraules al president. Roger Casero, de CP, li va reconèixer "una llarga i fecunda etapa com a alcalde", i va admetre que havia "deixat petja". Jordi Costa, del PDeCAT, li va reconèixer "el valor que cal" per al càrrec que ha assumit, i li va desitjar "molts encerts". ■

La mobilització
solidària per
les persones
en situació
vulnerable

**MAGIC
LINE**
SANT JOAN
DE DÉU

Inscriu el teu equip a magiclineSJD.org

Solidaritat
Sant Joan de Déu

BARCELONA 25.02.2018

**la Solidaritat
és el camí**

Amb el suport de:

Miçà amic:

EL PUNT AVUI

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Investigats 51 anoïencs pel tall a l'A-2 en les vagues

El jutjat d'Igualada els cita a declarar acusats d'un delictes de desordre públic per haver participat en les protestes

Mar Vicente
IGUALADA

El jutjat número 1 d'Igualada ha citat a declarar cinquanta-un persones de l'Anoia en qualitat d'investigades per haver participat en els talls de l'autovia A-2 durant les protestes que es van dur a terme el 3 d'octubre i el 8 de novembre, per les vagues generals. El jutge ha obert una causa per desordres públics, arran d'una denúncia dels Mossos d'Esquadra, segons han confirmat a aquest diari fonts judicials, que també indiquen que els encausats començaran a declarar al març.

Els talls de carretera que ara investiga el jutge es van dur a terme durant les aturades de país convocades el 3-O i el 8-N per protestar contra la repressió

La frase

“No deixarem mai soles les persones que hagin de fer front a qualsevol embat judicial o repressiu”

COMITÈ DE DEFENSA DE LA REPÚBLICA D'IGUALADA, LA CONCA D'ÒDENNA I EL BRUC

de la policia espanyola durant el referèndum de l'1-O i contra l'empresonament dels presos polítics. Durant les dues jornades de protesta es van bloquejar desenes de vies a tot el país. En el cas de l'Anoia, desenes de persones van tallar l'autovia A-2 a l'altura d'Òdena en els dos sentits de la marxa durant part del matí.

Els investigats a l'Anoia de moment són una cinquantena de persones que haurien estat identifica-

des pels Mossos d'Esquadra, però no es descarta que la xifra es pugui ampliar. En les citacions judicials que han rebut se'ls adverteix que han de compareixer al jutjat d'Igualada acompanyats d'un advocat per a la seva defensa. La citació també els avisa que el fet de no presentar-se podria ser motiu d'una multa que pot anar dels 30,05 als 150,25 euros. Segons han explicat alguns dels investigats a alguns mitjans locals, la identificació dels manifestants s'hauria fet a través de les matrícules dels vehicles que tenien aparcats a prop.

El Comitè de Defensa de la República (CDR) d'Igualada, la Conca d'Òdena i el Bruc va assegurar ahir a través d'un comunicat a Twitter que, tot i que encara desconeixen “amb

Les cues que hi va haver a l'A-2 a l'altura d'Òdena per la protesta del 8-N ■ ARXIU

Detingut per haver amenaçat Rivera

Un veí d'Igualada de 48 anys i sense antecedents va ser detingut ahir per agents policials acusat d'un delictes d'amenaçes per uns comentaris contra el líder de Ciutadans,

Albert Rivera, a les xarxes socials. El jutjat de guàrdia d'Igualada en va ordenar la llibertat amb càrrecs, ja que el cas el porta el jutjat número 51 de Madrid.

exactitud el motiu de les diligències” obertes pel jutge: “Volem traslladar el missatge que des del CDR entenem qualsevol atac individual com un atac col·lectiu i que no deixarem mai soles les persones

que hagin de fer front a qualsevol embat judicial o repressiu.” També responen “als qui posen el punt de mira sobre la dignitat, la mobilització i la defensa de la República a Igualada” que “han de saber que te-

nen tot un poble al davant”.

El CDR està preparant una resposta col·lectiva per donar suport als encausats i per això demanen a tothom que hagi rebut o rebí a partir d'ara una citació judicial que ho comuniquin al Comitè de Defensa de la República d'Igualada, la Conca d'Òdena i el Bruc a través del correu electrònic suport-octubre@proton-mail.com indicant noms i cognoms, telèfon, data de citació i una imatge de la carta que hagin rebut. ■

Citen a declarar guàrdies civils arran de l'1-O

Al jutjat d'Amposta declararan cinc agents policials com a investigats

A.A. / L.M.
MANRESA / AMPOSTA

La titular del jutjat número 4 d'Amposta ha citat a declarar el pròxim 14 de març cinc guàrdies civils per les càrregues policials de l'1-O al pavelló firal de Sant Carles de la Ràpita, on es van registrar una vuitantena de ferits. La jutgessa ha citat els cinc guàrdies civils com a in-

vestigats perquè els agents han pogut ser identificats amb el visionats de les gravacions i les fotos d'aquell dia a través de la numeració d'identificació personal que porten a l'esquena. És el primer cas en què la justícia cita agents policials com investigats per la seua actuació l'1-O.

El jutjat d'Amposta també ha reclamat informació sobre el dispositiu policial de l'1-O, a més de les instruccions que es van donar als agents de la Guàrdia Civil que hi van participar. De les 84 persones que van resultar feri-

Antiavalots a la Ràpita davant dels votants amb els braços enlaire ■ ACN

des per les càrregues policials a la Ràpita, 60 han presentat denúncia. Per la seua banda, els advocats que l'Ajuntament de la Ràpita ha posat a disposició dels ferits per les càrregues de l'1-O no descarten que es presenten més de-

núncies, i que algunes denúncies que s'han arxivat provisionalment es reobrin quan s'aporten més proves.

D'altra banda, la magistrada del jutjat d'instrucció número 2 de Manresa, María Teresa Rodríguez,

ha citat a declarar deu guàrdies civils per les càrregues policials de l'1-O al Bages. Els agents –dos per cadascun dels cinc punts de votació on en total hi va haver una cinquantena de ferits: Fonollosa, Castellgalí, Callús i els instituts

Quercus i Joncadella de Sant Joan de Vilatorrada– hauran de compareixer al jutjat al febrer en qualitat de testimonis. “Veurem si després són investigats”, comentava ahir a aquest mitjà Abel Pié, degà del Col·legi d'Advocats de Manresa, el qual desconeixia si els agents citats formaven part dels comandaments o no.

Durant els mesos de febrer, març i abril diverses persones lesionades del Bages també hauran de declarar. “L'operació està en marxa”, explicava Pié, tenint en compte que a la comarca hi haurà quatre instruccions (una per municipi afectat), i que “a altres llocs on hi ha hagut lesionats també es poden anar animant”. El degà reconeixia que el seu col·legi va ser “un dels primers que va fer reculls de vídeos i que va impulsar aquestes denúncies”. ■